

İmanı yaşamanın lezzeti

Atilla Bey: “İmân ile hayatımız nasıl bütünlük kazanacak? Risâle-i Nûr okuyanın imansız kabre girmeyeceği müjdesini açıklar mısınız? Bu ne demektir?”

Süfyan İbnu Abdullah es-Sakafî (ra) anlatıyor: “Dedim ki: Ey Allah’ın Resûlü, bana İslâm hakkında öyle bir bilgi ver ki, bana yetsin ve sizden başka hiç kimseye İslâm’dan sormaya ihtiyaç bırakmasın”

Resûlullah Efendimiz (asm) şu cevabı verdi:

“Allah’a iman ettim de; ve sonra dosdoğru ol” 1

İşte bütün mesele bu: “‘Allah’a iman ettim’ demek; sonra dosdoğru olmak!”

Dosdoğru olanlar, yapmakla yükümlü oldukları emirleri kavramakta gecikmezler. Doğruluk, bu kimselerin rehberi olur. Kalplerinde önce imanla doğruluk bütünleşmiştir.

İmandan sonra amel-i salih muvaffak olmak, mü’minin hayatında önemli bir yükümlülüktür. Amel-i sâlih yaşamak, esasen dosdoğru olmak demektir. Çünkü amel-i sâlih esaslarını belirleyen, imanla bağlandığımız Rabbimizden başkası değildir. Öyleyse içimizdeki doğruluk bizi Allah’ın emirlerine uymaya, yasaklarından kaçınmaya, yani amel-i salih uygulamaya götürür. Amel-i salih yaşamak, Cennete girmek kadar lezzetlidir. Çünkü Cennet amelidir.

Peki, amel-i salih aykırı davranışlarımız olmaz mı? Kendimizi günahsız mı bilmeliyiz? Hayır! Çünkü beşeriz ve insanız. Kendimizi günahsız bilemeyiz. Esasen kendini günahsız bilmek, ciddî bir yanılmadır. Fakat günahlarımız karşısında Allah’ın Gafûr, Gaffâr, Tevvâb, Afüvv, Settâr olduğunu aklımızdan çıkarmamalı; günahlarımızdan muhakkak pişmanlık duymayı ve muhakkak Allah’a sığınmayı ihmal etmemeliyiz.

Bir hadislerinde “Lâ ilâhe illallah diyen Cennete girer” 2 buyuran Peygamber Efendimiz (asm), bir diğer hadislerinde “İmanınızı lâ ilâhe illallah sözüyle

tazeleyiniz” 3 buyurmuştur. Demek ömrümüz oldukça imanımızı her an tazelemek ve taze tutmak önemli bir yükümlülük hâlini alıyor. Yaşadığımız sürece îmânı her an tazelenen ve tâze tutmanın gerekçesini açıklayan Üstad Bedüzzaman Hazretleri; insanın her âleminin her yeni zaman biriminde değiştiğini, değişen her âlemde îmânını tâze tutmasının vazgeçilmez bir aktivite olduğunu, çünkü insanın her an farklı olaylarla yüz yüze bulunduğunu ve farklı olaylara farklı tepkiler verdiğini ve farklı tecellîlere farklı duygularla yaklaştığını, bu farklı tepkilerin imanı zedelememesi için “her farklı anda” imanın yaşanması gerektiğini, bunun için de sık sık “lâ ilâhe illallah”la imanı tazelemek gerektiğini bildirmiştir. Üstad Saîd Nursî’ye göre, nitekim insan her yıl, hatta her gün, hatta her saat farklı birer fert sayılmaktadır. Yani insanın hem şahsı, hem âlemi her yıl, her gün, her saat değişmekte ve yenilenmektedir. Öyleyse insan her değişen yeni âleminde imanını da yenilemeye muhtaç bulunmaktadır.⁴

Risâle-i Nûr’u bilerek ve anlayarak okumak Allah’ın izniyle iman-ı tahkikiyi kazandırır. İman-ı tahkiki doğrudan amele yansır, amel-i salih olarak tezahür eder ve insanı takvâ sahibi kılar. Bu da bizim eşsiz Cennet lezzetini dünyada tatmamız demektir. Risâle-i Nur’un cazibesi, okuyucusunu bir mıknatıs gibi çekmesi, hiç usançlık vermemesi ve içimizde doğan, her nefeste Risâle-i Nur’u koklama hazzı ve isteğinin temel sebebi budur. Risâle-i Nur’un bizi Cennet lezzetleriyle buluşturmasıdır.

İman, ömrün sonuna kadar amel-i salih olarak davranışlarımızı disipline eder; amel-i sâlih de imanımızı arttırır ve inkişaf verir. Yani imanla amel-i salih ömrün sonuna kadar birbirini besler ve takviye eder. Bu süreçte iken gelen Azrail (as) ise, insanın ruhunu İnşallah imanla teslim alır.

Üstad Bedüzzaman Hazretleri Allah’a iman içerisinde bir an yaşamamanın, imansız binler sene yaşamaya bedel olduğunu, bir an Allah’ın rızası dairesinde bulunmanın, hadsiz varlık nurlarını kazandıracağını muhtelif Risâlelerde vurgular.⁵ Peygamber Efendimizin (asm), “Kim ki son sözü ‘lâ ilâhe illallah’ olursa Cennete girer” hadisinin tefsiri mahiyetinde bir iman müjdesidir bu. Yani esas olan Allah’a imanın farkında olmak, şuurunda bulunmak, Allah korkusunu dem ve damarlarımıza kadar yaşamaktır. Esas olan ömrümüz kaldıkça bu imanda sadık kalmak ve son nefesimizi Allah’a iman içerisinde teslim etmektir.

Dipnotlar:

1- Müslim, İman 62, (38).

2- Riyâzu’s-Sâlihîn, 416.

3- et-Terhib ve't-Terğib, 2/415.

4- Mektûbât, s. 319.

5- Mektûbât, s. 280; Lem'alar, s. 256.